

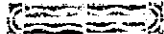

A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

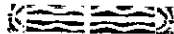
Indúlt BÉTSBŐL Szeredán 18. Mártziusban 1789.

Ezer-hét-száz nyóltzvan-kilentz!!!

Egy nevezetes Tudófitással vagyok adóss az én Hazámfiainak — de e' most csak titkon sohajtó jegyekből áll!!! — Megyen-é ő Felsége a' Táborhoz vagy nem? máig sem tudatik; noha a' minap tartatott Orvos Doktori Tanáts-tartás alkalmatlóságával, midőn a' Doktorok ő Felségét Magyarországra le-ereszteni éppen nem akarják vala, a' mondatik, hogy ő Felsége így szóllott volna a' Doktoroknak: „Urak! már kegyelmetek meg-mondották a' magok itéleteket — hogy adjam hozzá én-is az enyimet! Én ugy vélekedem, hogy nékem csak Magyar-ország adhattya-vizsza az én egélségemet; mivel

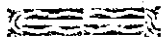

mivel a' vette azt - el és ott kaptam, ezen nyavallyát, mellyet visszafizetni akarok oda vinni, hogy ott hagyjam. Erre a' Doktorok közül edgyik így mondatik feleltnek lenni: „ Felséges Uram! a' nyavallyát könnyen ott hagyhattya Felséged; de mi szívünkben ohajtjuk, hogy magát és egészségét visszafizethassa. Tehát még az ő Felsége menetelem nem bizonyos — és ha le-talál-is menni, némellye ítélete-szerint csak Pestig megyen. — *Feldmarschal Hadik* már a' maga Táborigi készüléteit *Fütkra* a' maga jószágába le-küldötte — *Gen. Vallis Mihály* Urat 11-dikben a' Hadi tanácsban a' maga székében ültette, és magai-is ezen hónapnak vége-felé indult a' Nagy Táborig; mely útjára egy könnyű Táborigi Kócsit készített, mellyel a' Táborigban is a' szüntelen való lovaglás terhet könnyebbíteni fogja — Ez az a' maga tulajdon keze-írása ő Felségének mellyel a' Nagy Táborig fő-vezérségét *Gen. Hadiknak* ajánlotta: — „ Kedves *Feldmarschal Hadik*! Az én *Feldmarschal Lasci* eránt való Barátságom megtilt engemet, hogy én ötet az ő méltani nyavallyák környüállásai között a' következő Magyar-országisatározó mezőre bocsáthassam, és az ő életét kétséges vézedelemre önként ki-tégyem. „ Kegyelmed ezen a' földön születtét, a' kegyelmed természetli tulajdonságaival öszve-kötöttét hadi-tudománya éppen alkalmos arra, hogy a' Törökök ellen hadat folytassan, és akár mely más ellenséggel-is. A' volna azért az én kívánságom, hogy a' Bánsági és Szerémi Nagy Táborig az idén a' Kegyelmed igazgató kezei alatt hátrálnám; mely kívánságom-

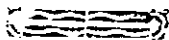
nak kegyelmedtől való meg-nem vettetését annál örömelebb ohojtánám; mennél bizonyosabb az, hogy én az idén folyvást ezen Tábor mellett jelen nem lehetek; Kegyelmedben pedig tellyes bizokodásomat helyheztetem. En azon lészek, hogy ezen nagy Hivatalát kegyelmednek, mellyet életének olly meg-ért idejére vállalánd, a' mennyire töllem ki-telik, könnyebbíteni igyekezzem — és minden eszközköt, mellyeket Kegyelmed fog énnékem jóváslani, a' kegyelmed' kezére szolgáltatni el-nem múlatja Jóakarója *Joséf*.

Nem lehet el-halगतnunk azt az érzékeny órát, mellyet ezen szivében és Lelkében egyaránt nagy Férfi tapasztala magában 's gyermekeiben akkor, mikor ő Felségétől ezt az írást vevé. Bé, mene egy különös szobába, hól minden gyermekei öfzve-valának gyűlve, és indúlatit tettető egész örömmel, de könyvező szemekkel így szólla: Kedves gyermekeim! Már most a' ti öreg Atyátok-is a' maga öfz fejét oda ajánlotta! Edgyik sem érti vala közüllök ezen beszédet, és edgyik sem bátorkodik vala ezen kedves Atyát ez-eránt tudakozni, mig nem maga 'Sebébe nyúlván, az ő Felsége kegyelmes akarattyát ki-húzá, és olvasni kezekbe adá. — Azt haljúk fokoktól, sőt közönséges Levelekben-is olvashatjuk, hogy azon Levele mellett ő Felségének, melyben a' Nagy Tábor' vezérségét G. *Hádikra* bizá, egy igen drága Brillióntos gyűrű-is lett volna, mellyet ő Felsége a' maga *Hádikhoz* való szivelségének petsétjéül azért adta volna, hogy azt a' Famillia örök

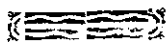

örök emlékezetül tartaná-meg. — F. M. *Lasçi* tsal a' Nagy Tábor fő Vezérségét infálta-le ő Felség előtt magáról, minden más Tifztségeit meg-tartotta és ő Felségének kedves emberének maradott. A maga szép Tábori Lovait fél-árron G. *Hadiknak* által-engedni mondatik, mellyeket Generál *Hadik* el is vett.

Azok között a' nagy *Plánok* között, mellyek a' magok végekhez közelíteni akarnak, a' Román Király válofztás-is bizonyoson ott mondatik lenni; melyre a' régi hírek-szerint, a' *Toskánai* Nagy Herceg rendeltétt. Azt mondják; hogy a' mostan uralkadó Spanyol Király némely ez-előtt álló akadályokat már annyira el-hárított volna, és ennek végbe vitelére oly módot talált volna, hogy már végre ez-is a' mostani *Europai Politikus Labirintussal* véget fog érni. — Azt olvassuk a' közönséges *Levelekben*; hogy a' F. Tsászárnak a' múlt esztendőben az Országok adozásából, arany, ezüst, Sól és más Bányákból, és egyéb Ts. Királyi jövedelmekből 100 millió 400-ezer forintja jött volna-bé, úgy mint: Magyar országból hozzá-tartozó részeivel edgyütt 19 milliom. Alsó-Auftriából és Bétsből 16 milliom; Tseh-országból 14 milliom 500-ezer; A' Belgiumból 7 milliom 500-ezer; Morvából 6 milliom; Lambárdiából 6 milliom; Stájer-országból 6 milliom; Felső Auftriából 5 milliom 500-ezer; Gallitziából 4 milliom; Erdélyből és Bukovinából 4 milliom; Tirólból és némely Uradalmokból 3 mill. 600-ezer; Belső Auftriából 2 milliom 700-ezer; Kránból, Frianliából és Triefből 2 milliom 500-ezer; és végre Slésiából 600-ezer.

Háború, had és Viadalom!

Hogy a' 3 Tsászfári Udvarok között leendő Béke-ség' dolgában két kézt munkálódnak — hogy a' *Kajmakán Mustafa* Bafa a' Frantzia Követnek nyilván meg-mondotta légyen, hogy Krimiának visszafadása nélkül a' Béke-ségről még tsak ne-is gondolkodják — hogy a' Szúltán a' Pruszszus Király közbenjárása és kezelsége nélkül semmi béke-séget kötni nem akar, és hogy ezen béke-ség kötelében a' Lengyeleket illető dolgoknak-is belé-kelletik foglalódni, — hogy a' Muszka Krimiát nem adja, azt teli torokkal kiáltják minden Levelek. / Mi lesz hát a' dolgokból? egy még ezen százodban nem ért tsatázás és vér-ontás, mely minden órán el-kezdődik — és végre Pruszszia léfzen az a' *Diktátor*, ki az Europai Béke-séget helyre állítja — így beszélnek az orroknál meszszebb látó Politikusok, 's ezt mutotják minden környülállások. Már a' Törökök minden Széleket, és szélbéli erő-ségeket nagy Sergekkel léptenek-meg — a' mi Népünk minden-felől fegyverben — a' Szélső-vigyázatok meg-erősítették. — A' Belgrád alá ásó Sergek meg-érkeztenek; a' Vár-fokot máfzó Lajtorják készek; egy szóval olyan nagy hadi-készületről, mint most van, az élők közzül senki sem emlékezik. — Hertzeg *Kóburg* ki-mozdult, és a' Lembergi Levelek azt mondják, hogy a' Lengyel-szélekhez közzelitt — Májlándból 1800 Ölvérek jönnek a' F. Tsászfári Táborig szolgálatra — a' Német-országban lévő Tsászfári Verbunk-nak úgy nevezett *Hand-geldje* meg-nagyobbított —

egy szóval a' fegyveres Nép és a' Tábori-szekerek éjjel nappal mozgásban vagynak — hól a' Békeség ilyenkor? — De nem tsak nálunk vagynak ezen szörnyü hadi-készületek! még tsak az Amériakaiak-is fegyvert közförülnek, és ezen közönséges Europai Perre készülnek. — A' Bavariai Palatinátusról azt olvassuk, hogy 50-ezerből álló hadi-népet akar fegyverbe öltetzeni, mellyet szüntelen meg-tartson. Ezek-is látnak előre valamit. — A' fegyverben lévő, és az háborút félben nem hagyó Svédok már majd minden Europai Kintses-Kamarák' ajtóin zörgettek, de soholt ki-nem nyittatván, azt mondják, Prufszia adott nekik 11 milliom farentokat — Egy szóval az Europai öszve-zavaradott hadi-környülállásokat nints penna a' mely le-ír-hassa; azért míg a' valóságos történetek el-érkeznek lássuk mik az

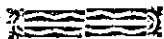
Elegyes Tudósíttások.

Pesti Vármegyében egy bizonyos faluban el-romolván a' Parasztnak marhái, azokban a' terhes időkben nem vihetik vala magok a' szénát a' Táborhoz, hanem *Land-Kotsist* fogodván, egy portzió szénát, mellyért ök 4 krajtzárt kapnak, 24 garafokért vivé a' *Land-Kotsis* a' Táborhoz. — A' közelebb költ Kurirban jelentett Lengyelek le-vágottatásának, mely előttünk mégis bizonytalan, környülállásait így olvasom egy Levélből: „hogy t. i. a' *Schidlovski* Lengyel Sergéből egy Kompánia az Ukránián által-menő Orosz Sergeknek ellent álván,
az

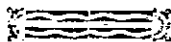
az Oroszok ezek között 170-ent le-vágtának volna; de ezen hírnek el-hivésével mégis várakozzunk egy keveset. — A' *Jó-reménység fejét* nem vették el a' Hollandusoktól a' Frantziák; erre 5 Frantzia hajónak azon szörnyű időkben egett veszedelmes úttyak és ki-kötések szolgáltatott vala alkalmatlanságot. — Az Anglus Király Februáriusnak 18-dikán *Pikéttet* jádzott vala a' Királynéval, még pedig olly okos vigyázással, mint a' leg-jobb játékos — tehát mind-efze, mind egészsége meg-jött. — Orosz-országból azt írják, hogy a' Pápa ez alatt a' Név alatt: Papok Reformátziója, abban munkálódik, hogy minden Szerzeteseknek Világi Papokká lenni szabad legyen.

Különös Tudósíttások.

Kémer 4-dik Mártz. — „ Örökké hallottam, sőt másokon tapasztaltom is, mely nehezen és költséges hozszoss munkával lehessen a' holt-tetemet meg-gyógyítani; de egy *Rétsei Oláh* igen könnyű mesterségét találta nem régiben t. i. Ennek az Oláhnak éppen a' bal-szemöldökén lévén egy nagy fityegő *holt-teteme*, mely az ő orrára való fityegésével igen sok alkalmatlanságot okoz vala, ki-megy tavaly nyáron a' rétre kaszálni, hól a' kaszálás közben orrát verő *holt-tetemére* meg-boszonkodván, le-teszi kaszáját és egy tövis-bokrokból rakott kert mellé meg-álván, abból egy jó-forma nagyságú töviset törvén, azt a' *holt-tetemen* keresztül szúrja; kaszálni kezd, és a' töviset mind addig ki-nem veve, valámig a' *holt-tetemből* minden benne lévő vezett nedvesség ki-nem takarodik, és rövid idő alatt ugy meg-gyógyúla, hogy már most a' helye-is alig láttzik. „ Volt még más embernek-is ugyan azon Helységben *holt teteme*; de már ennek a' nyaka tsigolyáján. Történék, hogy

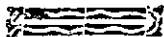
ez a' maga *hólt-tetemét* meg-gyógyított Oláh, egy
 Innep napon éppen arra a' Kortsára vetődvén,
 hól a' más *hólt-tetemes* Oláh iszik vala, így szólit-
 tá-meg ötet: „Hát Kumétre! mégis nyakadon az
 a' nagy gomb? ládd nints már nékem! Rá-tekint
 a' *hólt-tetemes* Oláh a' másokra — Váj fu -- --!! mit
 csináltál az Istenért? hogy tudtad magadot meg-
 gyógyítani? Könnyen bizén, felel emez, 's tége-
 det-is meg-gyógyittalak, tsak fizess; mint mások, a'
 kiket meg-gyógyítottam. Igéré a' *hólt-tetemes* Oláh,
 hogy edgyik marháját örömöft néki adándja, ha
 meg-tudja gyógyítani. Nem kell nékem marhád,
 felel az Oláh Doktor, adj két kupa bort, és lel-
 kemre fogodom egynéhány hét múlva meg-léfsz
 gyógyúlva! A' két kupa bort nem tsak meg-igéré;
 hanem ki-is méreté a' *Patiens*, meg-iván ketten a'
hólt-tetem *Kontójára*, ki-fordúl az Oláh, bé-hoz egy
 hegyess-tövisset, meg-fogja a' másiknak a' nyakán
 a' *hólt-tetemet*, keresztül szúrja, és meg-hadgya a'
Patiensnek, hogy addig a' tövisset belölle ki-ne húz-
 za és hozzá se nyúljon, valamig egészfszen le-nem
 lohád és meg-nem gyógyúl; mellyet az Oláh, a'
 másiknak szerentsés példájából, egészfszen el-hitet-

vén magával, e' szerint tselekedék, és nem sok idő múlva tisztefégen meg-gyógyúla mint a' máfik.

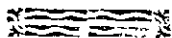
A' roftába maradott.

Megint meg-ujúlt az a' hir, hogy a' F. Tsá-
fzár 10-ezer Vürtembergi fegyvereseket fogna a'
maga 'Sóldjára venni, kiket Belgiumba vólna kül-
dendö. — Az Orosz Udvar 60-ezerből álló Sereggel
fenyegeti a' Lengyel Közönséges-társaságot — de
bé-érkeznek-é ezek hamar *Ukrániába*, a' hírek-sze-
rint, vagy nem? e' más Kérdés. — Párisban az a'
hir támodott, hogy Prufzszus Hertzeg *Heinrikh* min-
den órán oda hagyná Párisf, és egy 80-ezerből ál-
ló Prufzszus Tábort fogna a' maga Vezérlése alá
venni.

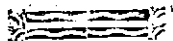
Buda. — „A' mi Várasfunkhoz nem meszfoz *Tsaba* nevezetű faluban tartaték a' közelebb, múlt Februáriusnak 23-dikán egy második lakadalmi *Jubileumi* innep, melly a' maga nemében valósággal emlékezetre méltó. Itt a' maga első Hitelsével ujjolag házasuló Pár egy *Jurck Márton* nevezetű földmives Paraszt vala, és ennek Felesége *Katharina*; kik egymással 50 esztendőig és 4 hetekig nem tsak tsendes és példás házossági életet éltenek, hanem az *Abrahám* áldásának: *szaparadjatok* s. t. — olyan részefsi-is valának, mely-szerint a' meg-nevezett napon 90 életben lévő töllek szármozott maradékokkal jelenének-meg a' Templomban, hól a' gyónás és Ur-vátsorájával való élés után házossági frigyeket meg-ujjitták, és az egymáshoz való hivség hitkötelével megint öfzve-köttetének. (*) — *Jurák* nemzetű vala a' maga *Katharinájától* 14 gyermekeket; kik közzül 7-en még ifjú korokban meg-hóltanak vala; de a' más hét közzül mindenik annak idejében meg-házafodván, annyira szaparodtanak, hogy ezen másodizori házos-pár 71 Unokájával, 1 Unoká-

(*) Egy Hazánkbeli igen találós éles elméjű Pred. H** Ur azt találta vala egykor a' maga Feleségének mondani jó kedvéből: „Bizony Feleségem! igazan esküdtem vala, en meg veled, hogy veled meg-elégfzem; mert en veled már meg-elégedtem. Ezen ujj házos pár sem féltheti edgyik a' másikat. Ezekis tsak alig ha meg nem elégedtek eddig egymással.

kája Unokájával és 4 Unokája Unokájának Unokájával ülé-meg ezen innepet. Ezen nevezetes házosági innep' alkalmatossággával a' Plébánus Ur egy igen érzékenyítő beszédet tartta a' tsendes házosági életnek szerentsés következeifeiről, hól a' Szent *Dávid'* 127-dik 'Sóltárából ezeket az igéket vette vala beszédje fundamentomául: *Ládd! be áldott az ember, ki az Istent féli.* Az egész Község érzékenyen könyvez vala ezen alkalmatossággal örömben; az öreg házafuló párt haza késérék, hól az ifjúság tántzal múlotá magát, és az öreg Menyaszfzony-is, Menyaszfzonyi tántzot jára. *Ki-esetté a' Mennyaszfzony' Minuvet tántzában mindenütt az egybe fűzött 2 hoszszú és 2 rövid lépés más arról jót nem álhatunk.*

Egy örvendetes hír, ha igaz. Ezt olvásuk egy Berlii Levélből: „Amaz ohojtva várt Pétersburgi Kurir meg-érkezék a' m. hón. 14-dikén Berlinbe, és az-óltától fogva minden hadi-lárma meg-némült: a' Tábori szolgálatra fel-vett Feltserék 's mások tsak első Februáriusig kaptanak hadi-földot, mely annak utánna meg-fogna szünni. Azt beszélik, e'-szerint a' Berlii Levél-szerint, hogy ezen Kurir magának az Orosz Tsászárnénak tulajdon keze irását hozta vólna a' Királyhoz, melyben a' Király arra kéretik, hogy Svéd-orzágnak, Orosz-orzágnak és a' Portának békekséges szövetségére nézve lenne közben-járó, melynél a' Király semmire sem kézzebb. — Hogy Prutzfiában semmi háborútól nem félhetünk (ízól a' Berlii Levél) azt abból ki-hozhatjuk, hogy a' Király a' gabonának ki-vitelét megint fel-szabadította.

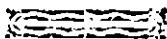

*Azt írják Szebenből, hogy ezen hónapnak 5-dik napján ment öszve az Erdélyi Seregéből álló Tábor, és minden hadi-készületek olly tsendességben folynak, hogy az éles szeműek közzül-is alig veszi észre valaki, mit akarnak. — Azok a' Kereskedők, mellyek *Moldvának* alsóbb részéből jöttek, azt a' hirt hozták, hogy a' *Nagy-Vezér* a' Dunán túl *Kutsukban* vagyon, a' Török Tábor pedig innen a' Dunán Oláh-országban gyűl öszve.*

Ugyan ezen Szebeni Levelekből értyük, hogy ő Felsége a' második Oláh Regimentnél Kapitány *Bedeust* a' Tábornál Májornak, a' Moldovai Szabad Seregnél pedig Obesflájdinántnak tette. Ezen Szabad-Sereg 2 Osztályból áll, mellyek tsak hajtókéjokkal különböztetnek. Ezen Szabad-Seregnél 2 Májorja *Jeni Flóre* és *Déli-Bafsa* a' Tábornál valóságos Kapitányi rangban vagynak; a' Kapitányok Zászló-tartók, és a' Zászló-tartók a' Tábornál Strázsamesterek.

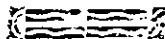
Tudósítások.

Már a' Januáriusi és Februáriusi Ujság-Leveleinkből nintsén tsak egy Exemplár-is; azért a' kik ennekutánna fognának ezek-eránt parantsolni; azoknak velek nem szolgálhatunk. — A' Komáromi Postára fel-tett pénzek 7 Olvasóinknak egy krajtzárig el-olvadott, nekünk kezünkhöz nem jött; ha valaki azt találná gondolni, hogy ezen háború' alkalmatosságával a' Törvények meg-szüntenek, nagyon meg-tsalatkoznék???

A' Kirdlyi Rendelésnek folytatása.

2.) Ezen fő Bányászti Districtuális Törvényfzékhez a' Bányászsnak nagyobb gyarapodásáig adattatnak az eddig való Bányászti-hellyek közül e' következő Bányászti alsóbb Törvényfzékek u. m.

a.) A' Semnetzbányai fő Bányászti Districtuális Törvényfzékhez, a' Körmöztbányán, Besztertze-Bányán, Bazingban, Ujbányán, (Königsberg) Botzán és Somboron emeltetendő Al-Törvényfzékek, (minthogy Bélabánya Semnetzbányához, Bukatzbánya Ujbányához léfznek foglaltatva.) — b.) A' Szomolnoki fő és kerületi Bányász Törvényfzékhez pedig, a' Golnitzi, Bornyai, Iglai Bányászti Törvényfzékek, hozzá adván a' Sóvári Só-aknak igazgatására rendeltetett Törvényfzék-et is; ugy mindazonáltal hogy ezeknek fel-állittásával minden Felső Magyar-orfsági eddig való apróbb Bányászti Törvényfzékek el-töröltessenek. — c.) A' Nagybányai fő igazgatáshoz és Kerületi Törvényfzékhez tartoznak a' Felső-Bányai, Kapnikbányai és Oláh-láposi All-fzékek, el-töröltetvén az eddig való Nagybányai, Felső-bányai és Kapnik-bányai Helytartó Törvényfzékek. — d.) Az Orávitzi Bányászti igazgatás és kerületi fő Törvényfzékhez rendeltetnek Dognatzka, Sáska, Moldava és Réz-bányai, All-fzékek, el-törölvén az eddig való helytartó Bányászti Törvényfzékeket. — e.) A' Szigeti Bányászti és Só-aknai igazgatáshoz és Bányászti kerületi Törvényfzékhez pedig, a' Ronafzékí Só-aknai All-Törvényfzék-et. — f.) Ugy mindazonáltal, hogy ezen elő-fzámlált Bányászti Al-Tör-

Törvényfzékek, mind a' Törvényes, mind pedig Bányásztságot illető dolgokban a' főbb kerületi Bányászti Törvényfzékektől fügjenek.

3.) — A' Bányászti Törvényfzékeken szolg minden Tisztvifelők, valamint eddig, ugy ezután a' Bányászti Caszából fognak fizettetni; erre néz minden Törvényes accidentziák a' Bányászti Kancsára Caszájába tétettsenek. E' mellett valamint eddig, ugy ezután-is a' Bányászti Törvényfzékeken vő Tiszteknek meg-nem engedtetik hogy se magok se feleségeik, se gyermekeik számára Bányákat kerjenek, vagy tartsanak.

4.) Ezen Bányászti Törvény-fzékeken mitso rendel és móddal follyanak a' Törvényes dolgok közelebbtről küldendő rendelésünkben meg-fog határozni, addig pedig a' közönséges *Civilis* és *Bányászti* Törvényfzékekhez tartsák magokat; de

5.) A' Törvényes Taxákban és Fiscális büntetésekben ez ide foglalt rendelésünk légyen sinór mértékül mindenekben, az eddig való Törvényes Taxák és Fiscális büntetések pedig egészfszen el-törétsenek.

6.) A' mi a' Bányásztságot és ezek helyeinek fel-mérettetését illeti, ezekről különösön a' kövekezendő rendelésünkben fogunk parantsolni; addig pedig az eddig való mérettetéshez képest tartsák magokat.

7.) Az árváknak jószágaival és gondvifélésekről; minthogy mind a' Magyar Törvényben, min az ujjabb tett rendelésünkben eléggé mindeneket meg-

határoztunk : azért a' Bányászi helyyeken-is ezek-szerint akarjuk az árvák dolgait igazittatni, hogy így az árváknak jószágaik és Bányabéli jussaik a' Tutorok gondatlansága által el-ne tékazoltassanak.

8.) Az eddig szokásban vólt Bányászi Practikánfok mellé szabad lészzen más alkalmas testü Ifiákat-is bé-venni, ugy mindazonáltal ha a' Phisikában és a' Törvényekben való előmeneteleket hiteles bizonyító Levelekkel bizonyithattyák, e' mellett meg-engedtetik az ilyen Ifiaknak, hogy a' Bányászi Academiai tanításokban meg-jelenhessenek, melyeknek halgatása után ha mind erköltsökkel, mind előmenetelekkel a' promotzióra érdemesítették magokat, tehát érdemek-szerint a' Bányászi és Só-aknai fő-igazgatásakon lévő Kancelláriákra a' Praxis kedvéért bé-vétefsenek, hogy így ezutánra-is a' Bányászi igazgatásokra alkalmas és el-készült személyek nevedhessenek.

9.) És minthogy Juniusnak 9-dik napján 1747, Novembernek 13-dik napján 1764 és 1766. esztendőben, de nevezetesen Octobernek 6-dik napján 1781-dik esztendőben a' Bányász-hely ségekre küldött rendeléseinkben a' Koronához tartazó jószágaink vóltát, és ezek körül való kegyelmes akaratumkat egészsen meg-határoztuk vala, erre nézve ebben következő rendelésünkig semmit se-is változtattunk, sőt ezekben meg-határozott Bányászi és külső Törvények határainak tökéletes meg-tartását parantsollyuk, a' mely homállyofság pedig ezekben a' Kamara Bányái iránt vagyon, azt a' következő 11-dik pont alatt meg-fogjuk világositani.

10.) Meg-lévén az eddig valókban határoz a' Bányászti Tisztaknak rangjok, meg-kivánnya hogy érdemek Listája a' fellyebb való igazgatás küldettségük.

11.) A' Semnetzi és Körmöztzbányai igazgatóra küldött Novembernek 13-dik napján a' múlt 1760-dik esztendőben költ rendelésünknek ötödik pontja (*ad formalia, ratione personæ nobilis*) így világosít meg, hogy: a.) ezen formalék nem az Erdei lakófókra (Waldbürger) hanem csak az olyan Bányászokra tartozik a' kik ugyan Nemesek, de nem Erdei lakófók, és a' Bányán kívül nints jószágok ezeknek örökségeket illető Törvényeket a' Bányász Törvényzékek igazítsák, ki refzketvén innen más Erdei akár Nemes, akár Paraszt embereknek Törvényes ügyeit. — b.) Ollykor pedig, midőn örökségeknak, vagy pedig adótságoknak ügye előfordúlna, annyiban a' mennyiben ezen adótságoknak le-fizetésére a' Bányákon kívül való jószágai adótságoknak elég nem lévén, a' Bányáknak is kellene meg-betsülnetni, tehát ebben a' tekintetben, min a' Bányák ki-tzirkalmazása, meg-betsüllése és executioja-is egyedül a' Bányászti Törvényzékekből, egyben pedig a' Magisztrátustól függjön. Végezetre. c.) Minden Bányásztsághoz tartazó gazdáknak, munkásoknak, és 'Sóldofoknak Törvényes ügyeik egyedül a' Bányászti Törvényzékektől igazgattassanak, meg-tartván a' fellyebb említett fel-tételeket. — Költ Budán a' Ts. K. Magyar-orzági fő Kamaráról Januariusnak 10-dik napján 1789-dik esztendőben.